aŭ ŝajno similas tiun de $\sim$ o : $\sim$ aj ŝultroj de virino ; $\sim$ aj dentoj.

*Ec. 1° Sufikso esprimanta abstraktan ideon de kvalito aŭ stato : mol~o, blank~o, bon~o, bel~o, cert~o, sol~o, infan~o, hom~o, reg~o; la alt~o de tiu altaĵo ne estas granda; sian amik~on li pruvis per mullaj amikaĵoj; penetrem~o; senkler~o; ventanim~o ?; la reĝo prenis sur sin la protektant~on super nia kongreso Z; silk~aj (havantaj la kvalitojn, aspekton, naturon de silko) haroj; lign~a trunketo; vitr~a rigardo; dezert~a silento Z; mi donas al vi unu pecon prefer~e antaŭ viaj fratoj Z.

IIº Samsignifa memstara vortero: ~e (en sia ~o) kiel prezidanto li akceptis; peko k eraro estas ~oj de l'homaro Z; ~aro (karaktero, esenco, naturo) (Kp TRAJTO, DISTINGILO).

- *Eĉ. Adv. signifanta: ne nur sed plie; sed krom tio: kontentigi ĉiujn ~ angelo ne povas Z; ~ kiu plej bone pafas tamen iam maltrafas Z; ~ sur la suno troviĝas makuloj Z; ~ signo ne restis, kie urbo estis; kaj mi ~ diros ke; ~ se mi volus halti, mi ne povus Z; mi ne diros ~ unu vorton Z (absolute neniun vorton).
- edelvejso & Veg. el la fam. de kompozitoj, kies floro estas laneca k kreskas sur altaj montoj (= neĝofloro) (gna/alium leonlopodium).

edemo . Švelo kaŭzata per enfiltriĝo de sero (= akvoŝvelo).

Edeno. 1 Plezurplena ĝardeno kie, laŭ la Biblio, Dio lokis Adamon k Evan 2 (f) Plezurplena loko.

*Edifi (tr). Doni bonan ekzemplon al iu, inspiri piajn aŭ virtajn sentojn: lia fervoro ~is ĉiujn ĉeestantojn; homo kies vivo ~as ĉiujn; ~a prediko; mi ne amas la ~ajn moralaĵojn.

Edikto. Leĝforta ordono de regnestro. Kp dekreto, ukazo.

edinolo 🕆 📠. Ĥemiaĵo uzata por rivelbano.

edro Δ . Ebeno limiganta volumenaĵon: ekzistas ankaŭ duon $\sim$ o, du $\sim$ o, tri $\sim$ o, kvar $\sim$ o ktp. Mult $\sim$ o. Solido limigita de ĉiuj flankoj per ebenoj. Mult $\sim$ a, Havanta formon de mult $\sim$ o. Kp flanko. SURFACO, FACO.

- *Eduki (tr). 1 Direkti la elvolviĝon de fizikaj, moralaj k intelektaj kapabloj de infano aŭ junulo: oni ~is lin kiel idealiston; sin dediĉi al ~ado de junuloj. Kp zorgi, varti, kulturi, disciplini, guverni, instrul. 2 Dresi beston: ~i tigron Z, hundon, papagon. Kp malsovaĝioi, instrul. 3 Instrui iun pri la manieroj k kutimoj de ĝentileco k dececo. 4 Flegi vegetaĵon: ~i hederon Z; vegetaĵoj ~itaje ~o oranĝerioj Z. ~isto. Homo, kiu profesie ~as infanojn aŭ junulojn aŭ bestojn. (Kp Instruisto, pedaĝo, Mentoro, dresisto). Bon~lteco. Kvalito de tiu, kiu obeas la kutimojn de ĝentileco k dececo.
- * Edzo. Viro laŭleĝe ligita kun virino por kunvivado k fondo de familio. ~ino. Same ligita virino : preni al si kiel ~inon : ~o k ~ino estas qe~oj. ~(in)igi. 1 Fari iun ~(in)on per laŭleĝa aŭ religia ligo : li ~inigis sin al si Z; ~iga ceremonio Z, promeso Z (Kp FIANĈIĜO), formulo Z, ringo Z. 2 Doni kiel ~(in)on : la gepatroj ~igis la filon B. ~(in)iĝi (kun, al). Iĝi ~(in)o. ~iĝo. 1 Laŭleĝa ligo de viro kun virino : ∼iĝo laŭ koro ; fari ~iĝopeton al knabino Z (Vd MANO); ~iĝo pro amo flamanta al sako sonanta Z; malsamranga ~iĝo (Kp mezalianco); ~iĝofesto. 2 (Rk) Sakramento, kiu sanktigas la unuiĝon de viro kun virino k havigas al ili dian helpon por kristane vivi. Inter~iĝi Z, ge~iĝi, kun~iĝi. Iĝi ge~oj : inter~iĝi kun iu Z. Eks~iĝi. Laŭleĝe rompi la ~iĝan ligon. ~eco. Stato de ge~oj : la ligo de ~eco Z. ~eca. Rilata al ~eco : ~eca juro ; ∼ece feliĉa; ∼eca (laŭleĝa) infano. Sen~(in) eco. Fraŭleco.

Efekto. Forta impreso farita sur la koron aŭ spiriton, precipe de belarta verko, spektaklo, kc.: tiu parolado faris eksterordinaran ~on ĉe la aŭskultantoj; aspiri sensacian ~on z; ili ne esperas alingi praktikan celon, sed volas nur fari ~on; lum~oj en pentraĵo; grand~a frazo, tilolo. Kp furoro, drasta.

*Efektiva. Reale ekzistanta, estanta ne nur ŝajna: en okazo de ~a neces(ec)o; vi faris al mi ~an surprizon; li estas ~a (funkcianta) generalo. ~e. 1 Verfakte, reale: mi dubas ĉu li estas ~e rajtigita. 2 Adverbo anoncanta, ke la sekvanta frazo konfirmas aŭ motivas la antaŭan ĵusan aserton: Volapūk ne povis sukcesi,